

civilretlige Love, skulde jeg selv være i megen Tvivl ved at anføre en saadan Mængde Love, som skulde være hævede; men, da der her er Spørgsmaal om Politiske Love, saa troer jeg, at der er saameget mindre Betænkelighed ved at have disse ældre Bestemmelser. Skulde det da siden vise sig, at man, uden tilbørligt at have undersøgt Forholdet, var kommen til at have en Bestemmelse, som man trængte til, ja, saa maatte der gives Tillægsbestemmelser.

Den ærede Landstingsmand (Drejer), som har stillet et Ændringsforslag til § 72, har, idet han tog det tilbage, henstillet til mig, om jeg ikke kunde finde mig foranlediget til, naar denne Lyendelov udkom, da at drage Omsorg for, at den blev udbredt i en Mængde Exemplarer, især paa Landet, da den vilde have en stor Bigtighed for mange Mennesker, især af Almuestanden. Jeg skal dertil svare, at jeg har tænkt mig, at ligesom man i andre Tilfælde, naar Love, som i det Hele meget angaae Almuen, komme ud, sørger for, at der bliver omdeelt Exemplarer af Loven paa flere Steder, navnlig paa Landet, og i det Hele søger at udbrede den mere, end Tilfældet er med saadanne Love, der ikke have en saadan almindelig Interesse for mange Mennesker, saaledes vil der, naar denne Lov skulde komme ud, medens jeg er paa min nærværende Post, blive tagtaget det Samme, saa at jeg troer, at man ikke udsætter sig for Noget, ved at det nævnte Forslag tages tilbage. — Hvad det andet Ændringsforslag til § 72 angaaer, vil jeg bede det ærede Thing at erindre, at denne Lov er udarbejdet i Marts 1852 og har allerede i forrige Sessjon været forelagt Rigsdagen, altsaa paa en Tid, da det endnu var mindre bestemt, hvorledes Lovgivningsforholdene vilde blive ordnede med Hensyn til Bilandene. Efter som Forholdet nu er, kan jeg ikke have Noget imod det Forslag, som er stillet af det ærede Udvalg. Derved vil Intet afgjøres med Hensyn til Colonierne og Island, det bliver derved kun bestemt, at Loven ikke er gjældende for Færøerne. Hvad Færøerne angaaer, troer jeg, at det vil være nødvendigt, at der haves en Bestemmelse om, at Lyendeloven ikke skal gjælde paa disse Der. Det er vel aldeles utvivlsomt, at Justitsministeren ikke vilde foranledige dens

Udvidelse til, eller dens Anvendelse med Modificationer paa Færøerne, uden at Forhandlingerne desangaaende havde fundet Sted med Lagthinget; men det maa erindres, at Loven om Færøernes Lagthing af 26de Marts 1852 § 10 ikke gjør det nødvendigt, at Love, der vedkomme Færøerne, skulle forud forelægges for Lagthinget, men det berøer tildeels paa Regjeringen. Dersom Regjeringen finder, at det ikke er nødvendigt, at Forelæggelsen finder Sted, saa kan den forelægge Lovudkastet for Rigsdagen. Dersom Rigsdagen da er af den Mening, at man ikke bør gaae ind paa den vedkommende Lov, førend man har Lagthingets Betænkning derom, saa staaer det naturligtvis i Rigsdagens Magt at fatte sin Beslutning herom. Men § 10 i Loven af 1852 er saaledes affattet, og det efter en Discussion af det omhandlede Spørgsmaal, at „Lagthinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regjeringen forelægges det.“ Der er saaledes ikke forekrevet, hvilke Færøerne vedkommende Love der skulle forud forelægges for Lagthinget, men det er blot sagt, at, naar Regjeringen forelægger Lovudkast for Lagthinget, saa henhører det til Lagthingets Virksomhed at tage disse Lovudkast under Forhandling.

D. F. C. Jørgensen: Dersom det havde været iagttaget ved alle tidligere Love, som ere udkomne, siden Lagtingsloven emanerede, at der var blevet optaget en Bestemmelse i den, som lød saaledes: Denne Lov er gjældende for Færøerne, eller denne Lov er ikke gjældende for Færøerne, saa skulde jeg ikke have tilladt mig at berøre det Spørgsmaal, som jeg nu har omtalt. Dette er imidlertid ikke skeet, og denne er den første Lov, hvor det er mig bekendt, at Saadant er optaget. Jeg er meget villig til at indrømme, at der er Love, med Hensyn til hvilke der ikke kan være den mindste Tvivl om, at de ikke engang bør forelægges Lagthinget, men ligefrem bør gjøres gjældende for Færøerne, s. Ex. Finantsloven og andre saadanne almindelige Love for Danmark. Men en Lov af den Natur, som den nærværende; synes mig er af en særlig Bigtighed for Færøerne, hvor allerede særegne Bestemmelser med Hensyn til Lyendeforholdet